

“Ο φιλοπάρθενος λαός του Θεού κατακλύζει τους ιερούς ναούς”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Παρατίθεται η επίκαιρη Ποιμαντορική Εγκύκλιος επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου 2019, του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης, κ. Θεολόγου, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά: “Ο φιλοπάρθενος λαός τοῦ Θεοῦ σήμερα κατακλύζει τούς ὀρθοδόξους ιερούς Ναούς καί τά ιερά προσκυνήματα τῆς θεοσκεπάστου πατρίδος μας, γιά νά ἐορτάσει μέ συναισθήματα βαθειᾶς θρησκευτικῆς εὐλάβειας καί πνευματικῆς ἀνατάσεως τήν πανευφρόσυνη μνήμη τῆς ἀθανάτου Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς θερμῆς προστάτιδος τῶν χριστιανῶν καί μητέρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων”.

Η ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΧΕΙ ΕΠΑΚΡΙΒΩΣ ΩΣ ΕΞΗΣ:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΣΕΡΡΩΝ ΚΑΙ ΝΙΓΡΙΤΗΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ
ΕΠΙ Τῇ ΠΑΝΕΝΔΟΞῃ ΚΟΙΜΗΣΕΙ ΤΗΣ
ΥΠΕΡΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

«Ἡ Παναγία μας μόνη, σταθεῖσα ἀνάμεσον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, τόν μέν Θεόν υἱόν ἀνθρώπου ἐποίησε, τούς δέ ἀνθρώπους υἱούς Θεοῦ. Χωρίς τήν μεσιτείαν αὐτῆς κανένας, οὔτε ἄγγελος, οὔτε ἄνθρωπος, δύναται νά πλησιάσῃ εἰς τόν Θεόν, ἐπειδὴ καί αὕτη εὐρίσκεται μόνον μεθόριον ἀναμεταξύ τῆς ἀκτίστου καί κτιστῆς φύσεως ὡς μήτηρ ἀληθῶς τοῦ Θεοῦ. Αὐτός ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ἀγαπητός υἱός τῆς Παρθένου ἔδωκε τή μητέρα Του διά μητέρα μας καί συνήγορον νά μᾶς βοηθῇ πρός σωτηρίαν μας» (Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὁ φιλοπάρθενος λαός τοῦ Θεοῦ σήμερον κατακλύζει τούς ὀρθοδόξους ἱερούς Ναούς καί τά ἱερά προσκυνήματα τῆς θεοσκεπάστου πατρίδος μας, γιά νά ἐορτάσῃ μέ συναισθήματα βαθειᾶς θρησκευτικῆς εὐλάβειας καί πνευματικῆς ἀνατάσεως τήν πανευφρόσυνη μνήμη τῆς ἀθανάτου Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς θερμῆς προστάτιδος τῶν χριστιανῶν καί μητέρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ἐνα ἀνθρώπινο ποτάμι μέ βαθειά συγκίνηση καί μέ τό κερί τῆς πίστεως καί τῆς ἐλπίδος ἀναμμένο στήν ψυχή του, στέκεται μέ ἱερό δέος καί βαθύτατο σεβασμό μπροστά στήν ὀλόφωτη μορφή τῆς ἁγίας Παρθένου. Ἐμπιστεύεται σέ αὐτήν τούς πόνους, τούς ἀλάλητους στεναγμούς, τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα του, προσβλέποντας ἱκετευτικῶς στίς ἀκοίμητες καί ἀποτελεσματικές πρεσβεῖες της πρός τόν μόνο Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τόν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν.

Στήν Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀλλά καί ἰδική μας κατά χάριν πνευματική μητέρα, τήν ἀσφαλεστάτη ἐγγυήτρια τῆς ζωῆς μας ἀλλά καί τό θεότευκτον «ἐργαστήριον τῆς σωτηρίας ἡμῶν» ὀφείλουμε αἰώνια εὐγνωμοσύνη, καθώς ἐκείνη, ὡς ὁ ἁγιώτατος καρπός τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, εὐαρέστησε μέ τήν κατά πάντα καθαρή ζωή της στόν Θεό καί εἴλκυσε τήν χάριν Του ἐπάνω της καί δι' αὐτῆς σέ ὀλόκληρο τό γένος τῶν ἀνθρώπων, γενομένη ἀληθῶς Μητέρα, κατά τήν ἀνθρωπίνην φύσιν Του, τοῦ παντεχνήμονος Λόγου καί ἀξεπέραστο πρότυπο πιστεύοντος καί πνευματικῶς ἀγωνιζομένου ἀνθρώπου.

Ἀπό τό ὑπέρλογο καί φιλανθρωπότατο μυστήριον τῆς θείας οἰκονομίας ἐκπορεύεται ἡ ἀθάνατη δόξα καί ὁ πραγματικός ἔπαινος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. «Ἡ ἄσπορος σύλληψις, ἡ θεία ἐνοίκησις, ὁ τόκος ὁ ἄφθορος τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Παναγίας Τριάδος» συνιστοῦν κατά τόν θεῖο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό τόν ἀληθῆ καί αἰώνιο μακαρισμό τῆς Κεχαριτωμένης κόρης. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο «ἡ εἰς αὐτήν τιμή, εἰς τόν ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα Υἱόν ἀνάγεται». Ἀλλά καί ὁ θάνατός της, τόν ὁποῖον δοξολογικῶς καί εὐφροσύνως ἐνθυμούμεθα σήμερον εἶναι

φυσικός μεν, ταυτοχρόνως ὅμως καί ἔνδοξος καί ζωηφόρος. Δι' αὐτοῦ ἡ Μητέρα τῆς αὐτοζωῆς καί «θυγάτηρ Ἀδάμ» ἀποθέτει τήν φθαρτότητα τοῦ χοϊκοῦ σκήνους της καί ἐνδύεται δόξα θεϊκή καί αἰώνιο. Χάρις στήν «ἀπειροδύναμον ἀγαθότητα» τοῦ Υἱοῦ της, ὁ Ὅποῖος διὰ τοῦ θανάτου Του ἐπάτησε τόν θάνατο καί «τά πάντα ποιεῖ καινά», ὁ θάνατος τῆς Κυρίας Θεοτόκου δέν λογίζεται πλέον ὡς τιμωρία καί καταδίκη, ἀλλά ὡς «ζωοκοίμητος μετάστασις πρός ζωοτέραν ζωήν» ὅπως διδάσκει ὁ ἅγιος Γερμανός, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ μνήμη τῆς πανενδόξου Κοιμήσεώς Της εἶναι χαρμόσυνη ἑορτή καί πανήγυρις ὅλης τῆς κτίσεως, ὁρατῆς καί ἀοράτου, καθὼς ὄχι μόνο ἀνανεώνει τή μνήμη τῶν μεγαλείων της, ἀλλά καί ἐπιχορηγεῖ μέ οὐράνια εὐλογία, ἀθάνατη ἐλπίδα καί ἀκαταγώνιστη δύναμη ὁλόκληρη τήν ζωή μας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μέ ἱερό θάμβος, δέος καί εὐγνωμοσύνη αἰώνια στεκόμεθα σήμερον ἐνώπιον τῆς ὁλόφωτης μορφῆς τῆς Παναγίας καί ἐπιποθοῦμε μέ ὅση δύναμη ἔχουμε νά τιμήσουμε, νικώντας τόν φόβο μέ τόν πόθο, ἐκείνη πού εἶναι τό «πανάρρητον τῆς οἰκονομίας κειμήλιον» κατὰ τόν ἅγιον Ἐπιφάνιον Κύπρου, «τό κάλλος τῆς ἀνθρώπινης φύσεως» κατὰ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Δαμασκηνό καί «τό μεθόριον κτιστοῦ καί ἀκτίστου» κατὰ τόν Ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ. Ἄς τήν παρακαλέσουμε λοιπόν θερμῶς, δανειζόμενοι τούς λόγους τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, λέγοντες πρός αὐτήν, «Σήκωσε τά μάτια σου Μαριάμ καί δές μέ τό σπλαχνικό σου βλέμμα ὅλα τά παιδιά σου πού κυκλώνουν τήν σεπτή Σου Εἰκόνα καί Σέ θερμοπαρακαλοῦν γιά νά μεσιτεύης στόν Κύριο, ὥστε νά ἐκπληρωθοῦν τά πρός Αὐτόν αἰτήματά τους».

Ἡ δε πλουσία χάρις, ἡ κραταιά σκέπη καί οἱ ἀκοίμητες προσευχές τῆς ὑπερευλογημένης καί ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας εἶθε νά προστατεύουν τήν πατρίδα μας καί τόν κόσμο ὁλόκληρο, νά μᾶς σκεπάζουν στοργικῶς πάντοτε καί νά μᾶς ἐνδυναμώνουν στόν καθημερινό μας πνευματικό ἀγώνα. Ἀμήν.

Χρόνια πολλά, ἅγια καί θεοχαρίτιστα

Μετ' εὐχῶν πατρικῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος